

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Хворост О.О., Гончарова В.В.

Інтеграція України в світове господарство - один з пріоритетів її державної політики з моменту проголошення незалежності. Щоб забезпечити розвиток України у всіх галузях економічної діяльності і не тільки, треба неупинно рухатися у світ. Об'єктивний процес інтеграції сучасного світового господарства вимагає нового рівня багатосторонніх економічних відносин різних аспектів і форм зовнішньоекономічної діяльності має велике практичне значення. Міжнародна економічна інтеграція приймає практичне втілення, визначаючи і перспективи подальшого господарського процесу.

В останні роки проблема інтеграції у нашій країні є досить актуальною. Окрім наявності потужного й інноваційного потенціалу необхідна узгодженість щодо вектору загальнодержавного економічного курсу, самих перспективів існування суверенної держави. Розбіжності у поглядах, орієнтація на схід чи на захід. Україна починає швидко розвиватися у даній галузі, тісно співпрацює з міжнародними організаціями такі, як ООН, ЄС, СНД

Найбільш інвестиційними експортерами, які спрямовують кошти в нашу країну є країни Євросоюзу: Німеччина, Австрія, Кіпр, Великобританія, Нідерланди, Данія, Угорщина. У 2005 році обсяг прямих іноземних інвестицій (ПІ) з країн ЄС становив 11746,3 млн.дол.США від загального обсягу ПІ в розмірі 16375,2 млн.дол.США. Найбільша частина цих інвестиційних ресурсів надійшли в металургію, оптову торгівлю, фінансовий сектор, харчова промисловість.

Завдяки стрімкому зростанню обсягу ПІ в економіку (з 33,9 млрд.дол.США у 2000р. до 16,1 млрд.дол.США у 2005 р) наша країна у 2006 р за показниками (за індексом залучення ПІ) посіла 33 місце із 141 країн; а за (індексом потенціалу залучення ПІ) вона посідає 56 місце із 141 країн.

Але світ і Європа ще не зовсім готові прийняти Україну у свою спільноту тому, щоб для того покращити міжнародну позицію країни, треба вживати певних заходів, а саме: забезпечення більш високого, ніж у країнах ЄС і ЄП рівня реального зростання ВВП; збалансування

векторів інтеграції в ЄС і ЄСП з метою усунення розбіжностей між інструментами підтримки взаємовигідного економічного співробітництва; стимулювання внутрішньої консолідації суб'єктів підприємництва, їхньої орієнтації на підвищення конкурентноспроможності; те, що відбувається сьогодні в об'єднаній Європі, - орієнтир для розвитку міжрегіональної інтеграції в Україні в усіх напрямках, але у будь-якому випадку на розвиток міжрегіонального співробітництва в Україні будуть впливати такі об'єктивні умови, що принципово відрізняють її від більшості європейських країн; асиметричність української політики улітаризму (фактична правова нерівність – східних і західних областей)

За останній час слід відмітити такі важливі кроки нашої країни у процесі інтеграції; Україна – Румунія- обговорено питання двохсторонніх і міжнародних взаємин, євро інтеграції, енергетичної безпеки, домовлено про спрощення візового режиму; Україна – Туреччина-підписано міжурядові угоди про оборонно-промислове співробітництво, протоколи між Міноборони України та Генштабом РС Туреччини про обмін інформацією в рамках операції “Чорноморська гармонія” Домовлено про спільний вихід на ринки третіх країн. Україна-США- корпорація США планує виділити для проектів в Україні 500млн дол. США. Першою буде реалізовуватися програма боротьби з корупцією.

Слід робити акцент на тому, що Україні, з урахуванням важливості ефекту масштабу, треба розпочати більш конструктивні заходи щодо вступу в Європейський економічний простір ЄСП. Нині Україна дотримується Європейського інтеграційного вектора, тоді як Європа розвиває інтеграційні зв'язки з Азією. ЄСП – це не тільки споживчий ринок у 200-250 млн. осіб, ще й до співробітництва з Азією, що набирає оберти. Крім того, це єдиний шанс вирватися з під тиску економічної відсталості і перейти на інноваційну модель розвитку. Україна з Росією взаємодоповнюють одне одного саме у сфері науки та інновацій

Україна ще досить довгий час не зможе відповідати цим стандартам, оскільки рівень її виробничого потенціалу фізично не в змозі їм відповідати. Однак, рухатись у цьому напрямку конче необхідно, оскільки в іншому випадку наша крок за кроком буде втрачати свій економічний суверенітет, не витримуючи товарної конкуренції навіть у межах СНД.